

Не си трепи добра коня,
Не е елень за стигане,
За стигане, за ловене:
Елень ми е отъ кошутѣ,
Отъ кошутѣ, първоскинѣ,
Първо млъко той засукалъ.
Отговаря добъръ юнакъ:
И азъ сѣмъ юнакъ отъ влахинѣ,
Отъ влахинѣ, първоскинѣ,
Първо млъко азъ сѣмъ сукалъ.
А конь ми е отъ жребицѣ.
Отъ жребицѣ първоскинѣ,
Първо млъко той засукалъ,
Първѣ тревѣ той запасълъ
(отъ сборн. Ц. Гепчева).

ПѢСНЬ.

ТУРЧИНЪ и ТУДОРКА.

Турчинъ презъ горѣ вьрвеше
Много робины караше.
Най напредъ вьрви Тудорка
Съсъ мъжко дѣте на рѣцѣ.
Турчинъ Тудорки думаше:
Тудорке, млада робино!
Я хвърли дѣте отъ рѣцѣ,
Чи неможишь дѣте да носишь,
Презъ русно, буйно ливади,
На предъ росѣ-тѣ да біешъ,
Дая' ми ся коня накваси.
Кѣту презъ горѣ вьрвяхъ,
Тудорка горѣ гледаше
Да но ъ дърво хареса.
Намѣри дърво високо,
Високо и стологато;
Коприненъ поясъ распаса
На дърво люлкѣ направи,
Въ неѣ Дамянча положи.
Положи та го залюля
И на Дамянче думаше: